

BKv 28.

(BK 72.)

A tartási kötelezettségnek a beszámítási képességet kizáró kóros elmeállapotban levő személy által való elmulasztása esetén hiányzik a Btk. 196. §-ában meghatározott bűncselekmény egyik tényállási eleme, az önhiba. Ezért a vádlottat bűncselekmény hiánya miatt és nem a büntethetőséget kizáró okból kell az e bűncselekmény miatt ellene emelt vád alól felmenteni.

A beszámítási képességet kizáró kóros elmeállapot a Btk. 24. §-ának (1) bekezdése szerint büntethetőséget kizáró ok, ezért az ilyen állapotban levő személy bűncselekményt nem követhet el, büntetőjogi felelősségre nem vonható. Az ilyen személy ezért a tartás elmulasztásának bűncselekményét sem valósíthatja meg.

Iránymutatásra abban a vonatkozásban van szükség, hogy a felmentő ítéleti rendelkezést a Be. mely rendelkezésére kell alapítani.

A Btk. 196. §-ában meghatározott tartás elmulasztását az követi el, aki a tartási kötelezettségét önhibájából nem teljesíti. A Btk. tehát az önhibát tényállási elemként szabályozza.

A Be. 331. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság a vádlottat a vád alól felmenti, ha a vádlott bűnössége nem állapítható meg, és az eljárást nem szünteti meg. A határozat indokolásában jelöli meg, hogy a felmentést a Be. 6. §-a (3) bekezdésében felsorolt okok közül melyik okra alapítja.

Bűncselekmény hiányában van helye felmentésnek mindazokban az esetekben, amelyekben a vádlott nem valósította meg maradéktalanul valamely bűncselekmény törvényi tényállását.

Ebből az a következtetés vonható le, hogy ha a Btk. 196. §-ában meghatározott tartás elmulasztásának a törvényi tényállása az önhiba hiánya folytán nem valósult meg maradéktalanul, a felmentő ítéleti rendelkezést bűncselekmény hiányára kell alapítani.

Ebből a szempontból közömbös, hogy az említett tényállási elem a vádlott beszámítási képességét kizáró kóros elmeállapota folytán vagy egyéb okból hiányzik.